

Slavnost Ježíše Krista Krále A 34. a poslední neděle v mezidobí A

*Cokoli jste (ne)udělali pro jednoho z těchto mých
nejposlednějších bratří, pro mne jste (ne)udělali.
(srov. Mt 25,40.45)*

První čtení

Ezechiel 34,11-12.15-17

Tak praví Pán, Hospodin: "Hle, já sám vyhledám své stádo a ujmu se ho. Jako se pastýř stará o své stádo, když je mezi svými rozptýlenými ovci, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam se rozprchly v mlhavém a mračném čase. Já budu pást své stádo, já jim dám odpočinek – praví Pán, Hospodin. Budu hledat ztracené, zpět přivedu rozptýlené, obvážu zraněné, posílím slabé, budu střežit tučné a silné, pást je budu svědomitě. Co se pak týká vás, moje stádo – tak praví Pán, Hospodin – budu soudit mezi ovci a ovci, mezi berany a kozly."

Druhé čtení

1. Korintánům 15,20-26.28

(Bratři a sestry!) Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otci a až zlomí (vládu) všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, 'dokud mu (Bůh) nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám'. Jako poslední nepřítel pak bude zničena smrt. A až mu bude všechno podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu všechno podřídil, aby byl Bůh všechno ve všem.

Evangelium

Matouš 25,31-46

Ježíš řekl svým učedníkům: "Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: 'Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené

od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.' Spravedliví mu na to řeknou; 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?' Král jim odpoví: 'Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.' Potom řekne i těm po levici: 'Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.' Tu mu na to řeknou také oni: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?' On jim odpoví: 'Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.' A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života."

K zamyšlení

Svátek Krista Krále na konci církevního roku zaměřuje opět naši pozornost na souvislost mezi naším pozemským životem a završením našeho života v Kristu, Králi, Pastýři. Jak spolu souvisí pozemský a "věčný" život? Jak může být Kristus současně král i pastýř?

Existuje sotva hezčí obraz "pastýře", jak nám to nabízí první čtení: uzdravuje, kde jsou zranění, hledá všechny, kteří se ztratili, dává sílu slabým a ochraňuje silné. Je to obraz starajícího se láskyplného Jahveho, který svůj lid vede pod svou ochranu a náklonnost. Tyto obrazy by se měly dotknout našeho srdce, neboť přesně tam – v našem "středu", kde se podle orientálního přesvědčení nalézají všechny životní síly – tam se odehrává naše setkání s Bohem.

S pojmem "pastýř" se často setkáváme ve Starém Zákoně jako popis a titul pro milujícího Boha, který se stará o lid. Králové Izraele měli tento Boží titul přebrat a láskyplně se o svůj lid starat. Tak se spojil titul "pastýř" a "král". V tomto smyslu je milující a starostlivý Pastýř Kristus Král v pravém slova smyslu! Králem, kterého království – díky Bohu! – není z tohoto světa. Nezdržuje se "nahore", ale "dole", mezi svým lidem. Může se stát, že nám bude zatěžko jej rozpoznat, jelikož ho hledáme tam, kde není, protože zaměňujeme Boží Království s obrazem pozemské vlády a moci, když je ztotožňujeme? Kristus se nachází uprostřed ponížených, chudých, vyvržených... Vždy a všude se setkáváme s těmi, kteří se ranami osudu těmito vyvrženými stali, nebo od narození patří do lidmi vytvořených systémů, ve kterých na základě své rasy nebo pohlaví patří k utlačovaným. Nemůžeme je přehlédnout, pokud budeme mít otevřené oči. Pokaždé, když ukážeme náklonnost lidem v nouzi této doby a v tomto světě – ne s almužnou, ale s pravým respektem pro jejich důstojnost a s kreativní láskou, pak se vždy setkáváme s Kristem, králem a pastýřem a můžeme tak skrze ně učinit Krista viditelným a hmatatelným.

Takové pochopení Kristova království nemůže nikdy vést k vítězoslavnému slavení tohoto svátku. Můžeme vystupovat jen jako pokorná a milosrdná církev, která nikdy nesmí svou moc zneužít k utlačování lidí, ale – když vezme vážně vzor Krista Krále – jen osvobozování lidí pro život. Zda budeme slavit tento svátek dnes v Ježíšově smyslu jako ochráncové lidí, kteří žijí ve stínu života, to se bude projeovat na našem jednání a to den, co den.